

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010476
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1319010476.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. M., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.09.2020, sp. zn. 3T/64/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 06. mája 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.09.2020, sp. zn. 3T/64/2019 bolo rozhodnuté tak, obžalovaný V. M., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., T. XXXX/X, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom základe, že dňa 29.06.2018 v čase približne o 09.25 h viedol nákladné motorové vozidlo značky Citroen Jumper, EČV: BL-XXXIR po ulici W. vinohradoch, kedy v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. c/, písm. e/ a písm. f/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcom a pri odbočovaní vpravo na zelený svetelný signál „VOLNO“ na W. ulicu nedal prednosť chodcovi V. P. a jeho synovi, jazdiacemu na detskom odrážadle maloletému M. A. nar. dňa XX.XX.XXXX, ktorí v tom čase prechádzali cez priechod pre chodcov vyznačený na vozovke W. ulice na zelený svetelný signál „VOLNO“, v dôsledku čoho ich zrazil, pričom poškodený maloletý M. A. spadol na zem a utrpel otras mozgu, zlomeninu 7-10 rebra vpravo, pohmoždenie brušnej steny, povrchové odreniny na ľavom predkolení a na čele, ktoré si vyžiadali krátkodobú hospitalizáciu odo dňa 29.06.2018 až do dňa 03.07.2018 a priemernú a primeranú dobu liečenia v trvaní 30 dní, počas ktorých sa mal fyzicky šetriť a dodržiavať kludový režim.

Za spáchanie uvedeného skutku bol obžalovaný V. M. odsúdený podľa § 158 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodeným spoločnostiam Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 33,08 eur, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 1.375,89,- eur a poškodenému V. P. škodu vo výške 4.262,42 eur.

Po oznámení (vyhlásení) rozsudku bolo podané v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku proti rozsudku odvolanie obžalovaným tak, že tento sa cíti byť nevinným. Napriek výzve okresného súdu nebolo odvolanie zo strany obžalovaného písomne odôvodnené.

Až v úvode verejného zasadnutia odvolacieho súdu obžalovaný konkretizoval, že trvá na podanom odvolaní a toto podáva proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Spis bol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 24.03.2021.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, prokurátorka krajskej prokuratúry a zákonný zástupca maloletého poškodeného. Ďalší poškodení - K. H. a splnomocnenec Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., Bratislava a splnomocnenec Dôvery, zdravotnej poisťovne, a.s., Nitra sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnili, pričom odvolací súd predmetné verejné zasadnutie vykonal aj v ich neprítomnosti, nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že sa cíti byť nevinný. Na začiatku vyšetrovania celej dopravnej nehody mu policajti povedali, že na vine je otec maloletého, ktorý nedával na syna pozor a telefonoval. Má vedomosť, že zákonný zástupca maloletého poškodeného intervenoval na polícii a vyšetrovanie sa začalo uberať celkom iným smerom. Podľa názoru obžalovaného dopravná nehoda nebola riadne objasnená, mala byť vykonaná rekonštrukcia dopravnej nehody za účasti znalca, ktorý by k tomu zaujal stanovisko. Na uvedenom základe obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie vrátane toho, aby tento vykonal rekonštrukciu dopravnej nehody.

Prokurátorka navrhla podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Napokon zákonný zástupca poškodeného sa vyslovil v tom zmysle, že nevyužíva práva konečného návrhu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku a keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nezistil.

Zo spisového materiálu, z dodatočného odôvodnenia odvolania a z vyjadrenia odvolateľa (obžalovaného) na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného proti výrokom o vine, treste i náhrade škody, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že podané odvolanie je dôvodné len čiastočne (vo vzťahu k výroku o náhrade škody).

K výroku o vine

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku, pričom spolu s prokurátorom, poškodenými a znalcom boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový

súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa zaoberal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a rovnako aj v otázke trestu.

Vo vzťahu k predmetnému skutku odvolací súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané jeho spáchanie obžalovaným, ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky trestného činu, uvedeného v napadnutom rozsudku (nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, keďže obžalovaný v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku nedbanlivostným konaním - formou nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b/ Trestného zákona, keďže nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol).

Obžalovaný sa teda preukázateľne dopustil vyššie popísaného konania, a odvolací súd v tomto smere poukazuje na správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku, na ktoré sa v plnom rozsahu odvoláva.

Obžalovaný V. M. od počiatku zdôrazňoval svoju nevinu, tvrdil, že on dával pozor, išiel s vozidlom veľmi pomaly a na vine bol otec maloletého poškodeného, ktorý na syna nedával pozor a vtedy mu maloletý „vpálil“ do zadného kolesa na tzv. odrážadle, pričom obžalovaný už bol v tom čase v strede priechodu pre chodcov.

Táto obrana obžalovaného je vyvrátená viacerými dôkazmi, keď zákonný zástupca poškodeného a svedok V. P. vypovedal, že keď vstupovali s maloletým synom na priechod pre chodcov v čase signálu „VOLNO“ na svetelnej signalizácii, pričom počas toho, ako čakali na zelený signál, na ceste sa nenachádzalo žiadne vozidlo. Až potom, ako sa pohli na zelený signál uvidel dodávku (vozidlo obžalovaného) a došlo k predmetnej kolízii, teda k nárazu strednej časti vozidla obžalovaného do odrážadla maloletého, ktorý v dôsledku nárazu spadol na zem. Menovaný svedok takisto zdôraznil, že na syna dáva pozor, tento bol vedľa neho, vždy ho má po pravej strane, keď idú cez priechod.

Predovšetkým je však potrebné zvýrazniť závery znalca z odboru cestnej dopravy Ing. M. S., ktorý podrobne analyzoval priebeh dopravnej nehody a počínanie si jej účastníkov s tým, že tieto závery sú obsiahnuté tak v samotnom posudku, ako i v napadnutom rozsudku. Odvolací súd považuje za nadbytočné tieto závery opätovne rozoberať (opakovať). Čo je však podstatné, záver znalca je celkom jednoznačný v tom zmysle, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča, ktorý nevenoval dostatočnú pozornosť dopravnej situácii pred svojim vozidlom a vyvolal tak kolíziu situáciu. Zároveň, pokiaľ sa týka techniky počínania chodcov (maloletého poškodeného a jeho otca), táto bolo správna.

Z pohľadu listinných dôkazov, konkrétne záznamov o príčine dopravnej nehody je nutné konštatovať, že tieto sa vo svojich záveroch rozchádzajú, avšak práve z tohto pohľadu je preto významný vyššie uvedený znalecký posudok, v rámci ktorého znalec vychádzal z celkového posúdenia situácie, z charakteru svetelnej signalizácie, ako i z ostatných relevantných podkladov a dospel k jednoznačným záverom o nesprávnej technike jazdy vodiča a absencii akéhokoľvek spoluzavinenia maloletého poškodeného a jeho otca.

Okolnosť, že maloletý poškodený utrpel pri dopravnej nehode poranenie v zmysle ublíženia na zdraví, vyplýva jednak z lekárskeho správ, jednak zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, znalca Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., podľa ktorého záverom maloletý poškodený utrpel otras mozgu, zlomeninu 7-10 rebra vpravo, pohmoždenie brušnej steny, povrchové odreniny na ľavom predkolení a na čele, ktoré si vyžiadali krátkodobú hospitalizáciu odo dňa 29.06.2018 až do dňa 03.07.2018 a priemernú a primeranú dobu liečenia v trvaní 30 dní.

Vyššie uvedené argumenty preto aj s pohľadu odvolacieho súdu nasvedčujú správnosti záverov okresného súdu, a to vrátane oboznámeného listinného materiálu a jeho vyhodnotenia. Súčasne uvedená argumentácia priamo vyvracia odvolacie námietky vo vzťahu k otázke viny, ktoré námietky sú vyššie uvedenou argumentáciou vyvrátené.

Je teda i z pohľadu krajského súdu preukázané, že obžalovaný sa popísaným konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona tak, že inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Za dôležitú povinnosť, k porušeniu ktorej došlo na strane obžalovaného, je potrebné chápať nerešpektovanie povinností vodiča podľa § 4 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. f/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorých je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám a dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky,

Ako je vyššie uvedené, prvostupňový súd teda ani z pohľadu súdu odvolacieho nepochybil, pokiaľ ustálil skutkový stav v zmysle riadne a zákonne vyhodnotených dôkazov s tým, že správna je i úvaha ohľadom právneho posúdenia konania obžalovaného, ktorý sa vyššie popísaným konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je nepochybné, že všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu boli jednoznačne naplnené po stránke objektívnej i subjektívnej.

Odvolací súd v kontexte celého vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa a po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že ako nelogická a neakceptovateľná sa javí obrana obžalovaného, ktorá je v príkrom rozpore s výsledkami celého vykonaného dokazovania, nemá oporu v žiadnom inom dôkaze a jej obsah pôsobí len ako výraz snahy zbaviť sa viny v predmetnej veci.

K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Prečin ublíženia na zdraví Trestného zákona je tomto prípade nedbanlivostným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere až na 1 rok. Prvostupňový súd správne zhodnotil osobu obžalovaného, na ktorého sa hľadí, ako by nebol súdne trestaný, takisto správne a zákonne bola ustálená absencia poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona tak, ako je obsiahnuté vo výroku o treste napadnutého rozsudku (použitie ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona).

Za uvedených okolností je potom nutné konštatovať, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov je skôr mierny a nemožno ho považovať za neprimerane prísny, ktorý by bol v rozpore so zásadami pre ukladanie trestov.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri úvahe o potrebe uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 2 roky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závažnosť skutku v zmysle zrazenia maloletej osoby na priechode pre chodcov a v tejto súvislosti i na znenia zákonného ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis a trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

K výroku o náhrade škody

Krajský súd v Bratislave na základe odvolania obžalovaného preskúmal aj správnosť a zákonnosť výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku, pričom zistil, že rozhodnutie okresného súdu o uplatnenom nároku poškodených: Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. Bratislava, Dôvery zdravotnej poisťovne, a. s. Nitra a V. P. na náhradu škody je nezákonné, čo napokon zakladalo zrušujúci dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku.

V prvom rade je potrebné poukázať na svedeckú výpoveď poškodeného K. H., ktorý uviedol, že vozidlo zn. Citroen Jumper, evidenčného čísla BL 106 IR, je vo vlastníctve obchodnej spoločnosti Talianska pekáreň bageta, s.r.o. so sídlom M. XX, A., ktorej on je konateľom. Poškodený dodal, že obžalovaný V. M. dňa 26.06.2018 vykonal jazdu s týmto vozidlom. Obžalovanému bolo vozidlo zverené. Jazda bola plne oprávnená za účelom rozvozu pekárenských výrobkov.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Zodpovednosť vodiča na základe všeobecnej zodpovednosti za škodu však neprichádza do úvahy v prípade predvídanom v § 420 ods. 2 OZ. Ak škodu dopravným prostriedkom spôsobí osoba, ktorá je vo vzťahu k právnickej osobe, prípadne inej fyzickej osobe podľa § 420 ods. 2 OZ použitou osobou (t. j. osobou, ktorú daná právnická osoba alebo fyzická osoba použila na výkon svojej činnosti a zároveň možno identifikovať v činnosti použitej osoby vecnú, časovú a miestnu súvislosť s činnosťou právnickej osoby, prípadne fyzickej osoby), nemožno voči vodičovi uplatňovať právo na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú zavineným protiprávnym konaním (§ 420 ods. 1 OZ) bude niesť právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá vodiča na plnenie svojich úloh alebo v priamej súvislosti s ich plnením použila, prípadne ak bude touto právnickou osobou alebo fyzickou osobou prevádzkovateľ dopravného prostriedku, bude zodpovedať podľa § 427 a nasl. OZ.

V posudzovanom prípade to znamená, že obžalovaný znáša za daný skutok trestnoprávnu zodpovednosť, avšak zodpovednosť za spôsobenú škodu zaťažuje prevádzkovateľa daného motorového vozidla, t. j. obchodnú spoločnosť Talianska pekáreň bageta s.r.o., so sídlom Vajnorská 89, Bratislava.

Napokon aj z judikatúry je zjavné, že nárok na náhradu škody, spôsobenej tretej osobe (právnickej osobe alebo fyzickej osobe) zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, môže v adhéznom konaní uplatniť škodu len právnická osoba alebo fyzická osoba (zamestnávateľ), s ktorou je zamestnanec v dobe spôsobenia škody v pracovnom pomere (resp. v pracovnoprávnom vzťahu); v takom prípade nárok na náhradu škody voči zamestnancovi neprináleží - svoje nároky môže uplatňovať len voči zamestnávateľovi, u ktorého bol páchatel' v dobe činu zamestnancom, nie však v trestnom konaní proti takému páchatel'ovi (porovnaj R 29/1969).

Okresný súd teda pochybil, keď poškodených: Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. Bratislava, Dôveru zdravotnú poisťovňu, a. s. Nitra a V. P. ako zákonného zástupcu maloletého poškodeného, pripustil k účasti na hlavnom pojednávaní, hoci mal správne postupovať podľa § 256 ods. 3 Trestného poriadku, t. j.

mal tieto subjekty ako poškodených nepripustiť na hlavné pojednávanie a zároveň nemal v napadnutom rozsudku rozhodnúť o náhrade škody žiadnym výrokom. Uvedené subjekty neboli oprávnené domáhať sa náhrady škody od obžalovaného V. M. v rámci adhézneho konania, ale mali svoje nároky na náhradu škody uplatňovať voči

obchodnej spoločnosti Talianska pekáreň bageta s.r.o., so sídlom Vajnorská 89, Bratislava, buď mimosúdnou cestou, alebo cestou civilného procesu.

Zistené pochybenie okresného súdu v rámci svojho postupu konvalidoval odvolací súd tak, že iba zrušil výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku.

Podľa doposiaľ ustálenej súdnej praxe rozhodnutie, ktorým odvolací súd zruší len výrok o náhrade škody a sám už iným spôsobom nerozhodne, má formu uznesenia (§162 ods. 1, § 176 Tr. por. Trestného poriadku).

Odvolací súd na podklade uvedených úvah rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.